

ลิ่นทะเล

CHITON

สัตว์จำพวกหอยที่เคยพบอยู่ในยุคดึกดำบรรพ์หลายกลุ่มได้สูญพันธุ์ไปแล้วเช่น แอมโมนอยต์ และมีอีกหลายกลุ่มหลงเหลืออยู่น้อยมาก ได้แก่หอยวงช้าง หอยงาช้าง หอยฝาชีโบราณ และลิ่นทะเล

ลิ่นทะเล มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “หอยแปดเกล็ด” จัดเป็นสัตว์มีลำตัวอ่อนนิ่มหรือมอลลัสก์ เช่นเดียวกับหอยและหมีกั่วไป เคยพบอยู่ในชั้นหินที่มีอายุประมาณ 400 ล้านปีมาแล้ว ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับชนิดที่พบอยู่ในยุคปัจจุบันมาก

รูปร่างของลิ่นทะเลคล้ายคลึงกับทากดิน ไม่มีส่วนหัวที่ชัดเจน ลำตัวเป็นรูปไข่ ด้านบนโค้งนูน และมีเปลือกคล้ายเกล็ดจำนวน 8 แผ่นเรียงซ้อนกันจากด้านหน้าไปยังด้านหลัง ค่ายกระเบื้องหลังคา ยกเว้นบางชนิดเกล็ดอาจเรียงต่อกันเป็นแนว รอบๆ เกล็ดเป็นแมนติลที่ปกคลุมด้วยหนามสั้นๆ ด้านล่างตรงกลางมีกล้ามเนื้อเท้ารูปไข่เป็นพื้นแบนเรียบ ช่วยในการเคลื่อนที่ ด้านนอกรอบเท้ามีแมนติล และมีร่องอยู่ระหว่างเท้าแมนติล ภายในร่องมีเหงือกที่ใช้หายใจ

ปากของลิ่นทะเลอยู่ทางด้านหน้าภายในปากมีลิ้นที่ใช้ในการขูดสาหร่าย ไลเคนซังกินเป็นอาหาร ลิ่นที่อยู่ของลิ่นทะเล ที่สามารถพบเห็นได้คือ โชคหินริมชายฝั่งและรอบเกาะ ตามปกติแล้วลิ่นทะเลมักออกหาอาหารกินตอนกลางคืน ส่วนในตอนกลางวันจะเกาะอยู่กับที่ตามซอกหินเพื่อการพรางตัวและให้ปลอดภัยจากศัตรู

สัตว์ที่อาจจับลิ่นทะเลกินได้คือปูไข่หรือปูหินที่มีก้ามแข็งแรงสามารถหนีบให้กล้ามเนื้อฉีกขาดได้ การหลบเข้าไปอยู่ตามซอกหินในเวลาน้ำทะเลลดลงตอนกลางวัน จึงเป็นการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดอย่างหนึ่ง

แม้ลิ่นทะเลจะไม่ใช้สัตว์น้ำเศรษฐกิจที่นำมารับประทาน แต่ก็เป็นตัวแทนของสัตว์ จำพวกมอลลัสก์กลุ่มหนึ่งของคลาสโพลีพลาโคพอรา (Class Polyplacophora) ซึ่งมีลิ่นทะเลเป็นตัวแทนเพียงพวกเดียวเท่านั้น ตัวอย่างของลิ่นทะเลจึงมีคุณค่าทางการศึกษา

